NBA

اعلام ترکیب دو تیم «آل استار»

کری در تیم لبران، ایروینگ و هاردن کنار دورانت

یکی از افتخارات بزرگ دوران بازی لبران جیمز سه بار حضور در بازی آل استار NBA به عنوان کاپیتان است اما بزرگتر از این افتخار شکست ناپذیری او در این سه بازی است. ستاره تیم لس آنجلس لیکرز که فصل گذشته با این تیم قهرمان NBA شد، سه بار به عنوان کاپیتان در تیم آل استار حضور پیدا کرده و هر سه بار آن را با پیروزی پشت سر گذاشته است. او امسال هم تیمی را برای چهارمین حضورش در آل استار چیده است که مهیای به ارمغان آوردن چهارمین قهرمانی اوست. در لیست اولیه‌ای که ستاره لیکرز به عنوان کاپیتان تیم لبران یکی از دو تیم بازی آل استار معرفی کرده، جیانیس آنتتوکونمپو ستاره یونانی تیم میلواکی باکس، استفن کری ستاره تیم گلدن استیت وریرز، لوکا دونچیچ ستاره صرب تیم دالاس ماوریکس و نیکلا جوکیچ ستاره تیم دنور ناگتس حضور دارند. جیمز درباره تیمی که انتخاب کرده است، گفت: «من فقط سعی کردم بازیکنانی را انتخاب کنم که مکمل یکدیگر هستند.»

اما حریف این تیم برای بازی بامداد دوشنبه یعنی تیم دورانت که کاپیتان آن کوین دورانت مهاجم تیم بروکلین نتس است هم تیم کم ستاره‌ای نیست. دورانت ۳۲ ساله که ۱۱ بار حضور در بازی آل استار را تجربه کرد، امسال به دلیل مصدومیت از ناحیه همسترینگ خودش نمی‌تواند بازی کند اما او برای این بازی نفراتی مانند هم تیمی‌اش کایری ایروینگ، جوئل امبید ستاره کامرونی تیم فیلادلفیا سونی سیکسرز، کاوی لنارد ستاره تیم لس آنجلس کلیپرز، بردلی بیل ستاره تیم واشنگتن ویزارد ز و جیسون تاتوم از تیم بوستون سلتیکس را به عنوان نفرات اصلی انتخاب کرده است. او برای لیست ذخیره‌های خود هم یکی دیگر از هم تیمی‌هایش، جیمز هاردن را انتخاب کرده است که، کسی که از زمان انتقالش به بروکلین نیتس از هیوستون راکتس در ماه ژانویه تا الان ۸ بار تریپل دابل کرده است. دورانت درباره انتخاب هایش گفت: «انتخاب شدن هاردن خیلی مشخص بود. او برای بروکلین نتس بازی می‌کند. پس طبیعی است که من او را انتخاب کنم.» دوین بوکر، زایون ویلیامسون، زاک لاوین، دوناوان میشل، جولیوس راندل و نیکلا ووسویچ هم دیگر نفرات لیست ذخیره تیم دورانت هستند اما لبران جیمز هم برای لیست ذخیره‌های تیمش نفراتی مانند دیمین لیلارد، بن سیمنز، کریس پل، جیلن براون، پل جورجو، دومانتاس سابونیس و رودی گوبرت را انتخاب کرده است.

ققنوس‌ها خیال فرود ندارند

سریال بردهای متوالی تیم بسکتبال فینیکس سانز در رگولار سیزن (مرحله گروهی) NBA ادامه پیدا کرد و چهارمین پیروزی پی درپی ققنوس‌های آریزونا در سالن خانگی‌اش، تاکینگ استیک رسورت آره‌نا مقابل گلدن استیت وریرز و با نتیجه ۱۲۰ به ۹۸ رقم خورد. فینیکس سانز که هفته پیش با سبقت از تیم‌های پرستاره لس آنجلس به رده دوم جدول صعود کرد، بامداد جمعه بیست و چهارمین پیروزی خود در سی و پنجمین بازی‌اش را هم کسب کرد تا همچنان در رده دوم باقی ماند. این دوازدهمین پیروزی خانگی در ۱۸ بازی ققنوس‌ها در آریزونا بود و پانزدهمین پیروزی‌اش در بیست و دومین مصاف با یکی دیگر از تیم‌های کنفرانس غرب. فینیکس سانز در تمامی کوارترهای این بازی بیشتر از میهمان خود امتیاز گرفت (۳۴ به ۲۳، ۲۵ به ۲۲ و ۳۳ به ۲۵) به جز کوارتر دوم که البته در آن هم هم‌اندازه گلدن استیت امتیاز کسب کرد (۲۸ امتیاز). در ثبت این پیروزی قاطع برای فینیکس سانز، اگرچه هیچ بازیکنی بیشتر از ۱۷ امتیاز کسب نکرد (کامرون پین) ۷ بازیکن این تیم امتیازات‌شان دو رقمی شد. بعد از کامرون پین، دوین بوکر با ۱۶ امتیاز، جائه کرودر و آبل نادر هر کدام با ۱۴ امتیاز امتیازآورترین بازیکنان تیم فینیکس سانز بودند. این تیم ۴۹ تا از ۹۶ پرتاب کوتاه و ۲ امتیازی‌اش (۵۱ درصد) را داخل سبد انداخت و ۱۲ تا از ۳۰ پرتاب سه امتیازی‌اش (۴۰ درصد) را هم به امتیاز تبدیل کرد. و اما در طرف مقابل گلدن استیت وریرز برای هجدهمین بار در سی و هفتمین بازی‌اش متحمل شکست شد و در رده نهم جدول کنفرانس غرب قرار گرفت. این دوازدهمین باخت در نوزدهمین بازی خارج از خانه استفن کری و یارانش در این فصل NBA بود و دهمین باخت‌شان برابر یکی دیگر از تیم‌های کنفرانس غرب. امتیازآورترین بازیکن تیم سانفرانسیسکو جردن پول بود که ۲۶ امتیاز کسب کرد. پس از او اندروی ویگینز با ۱۶ امتیاز و جیمز وایزمن با ۱۱ امتیاز نفرات برتر وریرز از حیث کسب امتیاز بودند. وریرز که از هر لحاظ از میزبان خودش ضعیف‌تر بود تنها ۳۸ تا از ۸۸ پرتاب ۲ امتیازی و ۱۲ تا از ۳۵ پرتاب ۳ امتیازی‌اش داخل سبد رفت و ۶ پرتاب آزاد را هم از دست داد.

بایرن مونیخ - بوروسیا دورتموند، ساعت ۲۱:۰۰

جدال شکارچیان گل

گزارش
الیور تراست

بایرن‌مونیخ و بوروسیادورتموند در بوندس‌لیگا با هم روبه‌رو می‌شوند و «در کلاسیکر» همیشه جذاب است اما بازی امشب در مونیخ محل یک تقابل جالب است، دو تا از بهترین مهاجمان حال حاضر جهان در برابر یکدیگر قرار می‌گیرند.

شاید مهم‌ترین بازی این هفته آلمان چیزی بیشتر از دوئل میان روبرت لواندوفسکی و ارلینگ هالند باشد اما موفقیت هر یک از دو تیم بدون کمک بهترین گلزن‌شان غیرقابل تصور به نظر می‌رسد.

جدا از دستاوردهای قابل توجه این دو در لیگ قهرمانان اروپا و تیم‌های ملی‌شان، باواریایی‌ها و زرد و مشکی‌پوشان وابستگی زیادی به مهاجمان گلزن خود دارند. بازی لواندوفسکی ۳۳ ساله در برابر هالند ۲۰ ساله تقابل دو نسل است اما دلیلی محسوب می‌شود برای اینکه توجه به جزئیات و پیشرفت در آنها در بهتر شدن یک بازیکن اهمیت زیادی دارد.

به نظر می‌رسد خواب مناسب و به موقع، برنامه‌ریزی برای تغذیه، متدهای تمرین نوآورانه و اشتیاق پایان‌ناپذیر برای بازی در بالاترین سطح ویژگی‌های مشترک هر دو باشد.

لواندوفسکی در مسیر شکستن رکورد تاریخ بوندس‌لیگا است که توسط گرد مولر افسانه‌ای در فصل ۱۹۷۲-۱۹۷۱ بر جای گذاشته شد و او توانست ۴۰ بار در لیگ گل بزند. کاپیتان تیم ملی لهستان بعد از ۲۳ بازی ۲۸ گل زده و اگر در ۱۱ بازی باقیمانده ۱۲ گل بزند به رکورد مولر می‌رسد.

مهاجم بایرن می‌خواهد فوتبالش را در تیمی به پایان برساند که با قهرمانی در جام جهانی باشگاه‌ها، جام‌هایش در یک سال اخیر را به شش جام رساند اما هالند به احتمال زیاد در دورتموند نمی‌ماند و راهی یکی از غول‌های اروپا می‌شود. اگرچه او تا سال ۲۰۲۴ قرارداد دارد، بند فسخ آن با حدود یکصد میلیون یورو فعال می‌شود و همین، گمانه‌زنی‌ها درباره جدایی زودهنگام او را بیشتر کرده است. هنگامی که درباره مقصد احتمالی این ماشین گلزنی جوان نروژی صحبت می‌شود، از شش باشگاه رئال مادرید، منچسترسیتی، منچستریونایتد، یوونتوس، بارسلونا و لیورپول نام برده می‌شود.

در حال حاضر اتکای دورتموند به گل‌های هالند است برای اینکه سهمیه فصل بعد لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورند اما این اسکاندیناویایی اگر می‌خواهد قهرمان این رقابت‌ها شود، باید به یک باشگاه بزرگتر برود.

در حالی که لواندوفسکی با کسب سه‌گانه فصل قبل مأموریت خود در لیگ قهرمانان را به پایان رسانده، هالند از برنامه‌هایش برای آینده حرف می‌زند و اینکه دوست دارد در گام بعد چه کند: «می‌خواهم تا پایان دوران بازی‌ام همیشه در لیگ قهرمانان اروپا بازی کنم و در آن موفق باشم.»

برخی رسانه‌ها خبر می‌دهند از اینکه او رئال مادرید را ترجیح می‌دهد.

مقامات باشگاه دورتموند ابراز امیدواری می‌کنند که ستاره‌شان را تا سال ۲۰۲۲ نگه دارند اما به خوبی از علاقه تیم‌های تراز اول اروپا به او خبر دارند. او در ژانویه سال ۲۰۲۰ در نخستین بازی‌اش برای دورتموند هت‌تریک کرد و بعد از آن بازی گفت: «وقتی به زمین وارد شدم می‌خواستم به همه نشان دهم ارلینگ هالند اینجا است. دقیقاً به هدف خود رسیدم.»

لواندوفسکی اما به دنبال رسیدن به افتخارات بیشتر در بایرن است: «تغییرات در ذهن من نیست. بایرن باشگاه من و بهترین در جهان است. ما همیشه در حال حرکت و پیشرفت هستیم.»

تقابل این لهستانی و نروژی را باید رویارویی تجربه‌ای باارزش در برابر جوانی پرتحرک دانست. مهاجم دورتموند با ۱۶/۳۵ کیلومتر سرعت در ساعت سریع‌ترین مهاجم لیگ است اما لواندوفسکی روی دامنه گسترده‌تری از توانایی‌های بازی‌اش تکیه دارد.

هالند ستاره ضدحملات سریع است و در فرصت‌طلبی و گلزنی در محوطه جریمه حریفان تبحر دارد در حالی که لواندوفسکی درگیری و همکاری بیشتری در خط میانی دارد به غیر از قابلیت‌های فوق‌العاده‌اش در سرزنی، زدن ضربات ایستگاهی و پنالتی. اینکه در این فصل هشت پاس گل داده، گویای همه چیز است.

هر دو خوش شانس بوده‌اند که در زمان مناسب در مکان مناسب قرار گرفته‌اند، بازی هیجان‌انگیز امشب دقیقاً همان چیزی است که این دو شکارچی گل در مسیر موفقیت به دنبال آن هستند.

باز هم بدون تماشاگر

آخرین بار که هواداران بایرن‌مونیخ اجازه یافتند در آلیانتس آره‌نا تیم محبوب‌شان را تشویق کنند، دقیقاً یک سال قبل بود. در برد ۲ بر صفر برابر آگزبورگ، بایرن ۱۲۰ سالگی خود را جشن گرفت. آن موقع ۱۴ بازی نباخته بودند و این شکست‌ناپذیری تا ۳۳ بازی ادامه یافت تا سه‌گانه بایرن تکمیل شود. در شهریورو مهر چند بازی با ظرفیت محدود تماشاگران انجام شد اما موارد ابتلا به ویروس کرونا در مونیخ رو به افزایش بود و آلیانتس همچنان خالی ماند. در واقع در این یک سال بایرن تنها در سوپرجام اروپا در مجارستان و جام جهانی باشگاه‌ها در قطر در برابر تماشاگران خود بازی کرده است.

منبع: Xinhua

سولشر به دخئا، برو استراحت کن

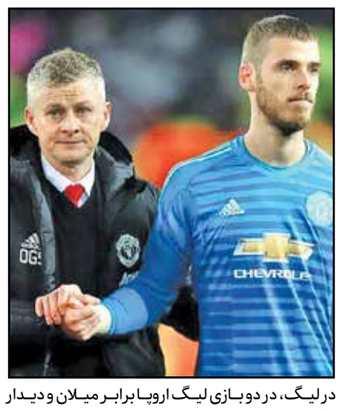

اوضاع داوید دخئا در منچستریونایتد بسیار مبهم است. اوله گونار سولشر به او گفته که مدتی را به اسپانیا برود و به استراحت بپردازد.

دین هندرسون، دروازه‌بان دوم یونایتد تاکنون شش بازی برای این تیم انجام داده و در دربی منچستر در ورزشگاه اتحاد هم درون دروازه این تیم خواهد بود.

دخئا به اسپانیا برگشته تا با ادورنه گارسیا، همسرش باشد. فرزند اول آنها به زودی به دنیا می‌آید.

سولشر گفته که بهتر است این بازیکن ۳۰ ساله تا زمان تعطیلات دیدارهای ملی پیش خانواده‌اش باشد، هرچند که دخئا ترجیح می‌داد تا آن زمان برای یونایتد بازی کند. با رفتن موقت دخئا، هندرسون دروازه‌بان اصلی یونایتد می‌شود و به این ترتیب، مشخص نیست آینده دخئا چه خواهد شد.

هندرسون ۲۳ ساله بارها گفته که دوست دارد دروازه‌بان اول یونایتد و تیم ملی انگلیس باشد. او دو فصل را به صورت قرضی در شفیلد یونایتد گذراند و در این فصل به یونایتد برگشته است.

هندرسون از اینکه در این فصل به او چندان بازی نرسیده ناراحت است و گفته این می‌تواند روی دعوت شدنش به تیم ملی انگلیس تأثیرگذار باشد.

او در بازی چهارشنبه در خانه کریستال پالاس جانشین دخئا شد و مقابل منچسترسیتی و وستهم در لیگ، در دو بازی لیگ اروپا برابر میلان و دیدار یک چهارم نهایی جام حذفی در خانه لستر هم همچنان درون دروازه می‌ایستد.

اگر او در این بازی‌ها بدرخشد، کار برای بازگشت دخئا به ترکیب تیم بسیار سخت خواهد شد. سولشر پیش‌تر با وجود اشتباهات مرگبار دخئا، همچنان به او اعتماد داشت، ولی حالا ممکن است اوضاع تغییر کند.

حبیب: هر روز با رونالدو حرف می‌زنم

حبیب نورمحمدف درباره دوستی‌اش با کریستیانو رونالدو صحبت کرده است. پیش‌تر تصاویری از قهرمان سبک‌وزن UFC در کنار ستاره یوونتوس منتشر شده بود.

او حالا گفته که آنها تقریباً هر روز با هم حرف می‌زنند و یکی از موضوعات اصلی صحبت‌شان هم کریستیانو جونیور است.

حبیب ۳۲ ساله به کانال یوتیوب کراساو گفته است: «ما بارها حرف زده‌ایم؛ تقریباً هر روز. زمانی که هم را دیدیم، درباره این صحبت کردیم که انگیزه‌مان از کجا می‌آید. او به من گفت که می‌خواهد پسرش جانشینش شود. زمانی که کریستیانو بچه بود، رویایش داشتن یک جفت کفش ساده بود اما حالا پسر او همه چیز دارد. او می‌ترسد که پسرش مانند او مشتاق نباشد و به اندازه او اراده نداشته باشد. آن اراده است که مردم را به پیش می‌راند. آنها می‌خواهند به دستاورد برسند. زمانی که همه چیز را دارید، سخت بتوانید انگیزه مناسب را پیدا کنید. زمانی که او به من این را گفت، نمی‌گویم غافلگیر شدم، بلکه از شنیدن حرف‌هایش لذت بردم. به نظرم او به عنوان یک فرد، بایک، دو یا سه قهرمانی راضی نمی‌شود.»

برخی بر این باورند که دوران بازی رونالدو ۳۶ ساله دیگر دارد تمام می‌شود اما دوست او می‌گوید رونالدو چند سال دیگر می‌تواند در اوج بازی کند. او گفت: «رونالدو اخیراً به ۳۰ امین قهرمانی‌اش رسید و بهترین گلزن تاریخ است. به نظرم او دو، سه فصل دیگر به بازی ادامه خواهد داد.»

حبیب در اکتبر گذشته و پس از شکست دادن جاستین گاتیه در جزیره مبارزه، دوران ورزشی‌اش را به پایان رساند. او ۲۹ برد کسب کرد و هیچ باختی هم نداشت.

آیا کریستیانو رونالدو باعث دردسر شده؟

سقوط یووه

یادداشت
کانر کلانسی

جدول سری آ در پایان فصل ۲۰-۲۰۱۹ نشان می‌داد که یوونتوس با اختلاف تنها یک امتیاز قهرمان شده است. آنها فصل را با ۸۳ امتیاز به پایان رساندند، در حالی که اینتر ۸۲ امتیاز گرفته بود. دو تیم آتالانتا و لاتزیو هم تنها پنج امتیاز کمتر از یوونتوس داشتند.

یوونتوس از فصل ۱۲-۲۰۱۱ تاکنون به صورت مداوم قهرمان سری آ شده است، ولی در این مدت نشده بود که رقابت مانند فصل گذشته تا این حد نزدیک باشد. آنها در این مدت سه بار فصل را با اختلاف چهار امتیاز به پایان بردند، دو بار با اختلاف ۹ امتیاز، یک بار ۱۱ امتیاز و دو بار هم ۱۷ امتیاز.

هرچند جدول سری آ نشان می‌داد که فاصله یوونتوس و اینتر تنها یک امتیاز است اما حس طرفداران در ایتالیا چیز دیگری بود. در واقع آنها توانسته بودند قهرمانی زودهنگامی داشته باشند و در چند هفته پایانی، تا حدی استراحت کنند.

ماثوریتسیو ساری در پایان فصل اخراج شد و آندره آ پیرلو، تنها یک هفته پس از آنکه مربی تیم زیر ۲۳ ساله‌های یوونتوس شده بود، به هدایت تیم اصلی رسید. تاکنون، اوضاع برای این هافبک سابق یووه خیلی خوب نبوده است و یوونتوس با او در رده سوم جدول سری آ است. آنها پایین‌تر از اینتر و میلان قرار دارند و به نظر می‌رسد که روند قهرمانی‌های پیاپی‌شان در این فصل به پایان خواهد رسید.

دلیل افزایش رقابت در سری آ را می‌توان پیشرفت دیگر تیم‌ها دانست. میلان، اینتر، آتالانتا و لاتزیو بی‌تردید در چند فصل اخیر قوی شده‌اند اما یوونتوس به شکلی مداوم افت کرده است.

کریستیانو رونالدو در سال ۲۰۱۸ به یوونتوس پیوست و قرار بود که آنها را به قله‌های جدید موفقیت برساند. آنها در آن هنگام هفت قهرمانی در سری آ کسب کرده بودند، ولی دو بار در فینال لیگ قهرمانان شکست خورده بودند.

با این حال، حضور رونالدو باعث شده آنها ضعیف‌تر شوند. یوونتوس در دو فصل حضور رونالدو قهرمان سری آ شده اما در اروپا و حتی در رقابت‌های داخلی دیگر عملکرد بدتری داشته است.

یک مسأله دستمزد نجومی رونالدو است و مسأله دیگر این است که سبک بازی یوونتوس به جای آنکه متکی بر عملکرد تیمی باشد، حالا حول این بازیکن شماره ۷ شکل می‌گیرد.

هرگز نشده بود که یک بازیکن بزرگتر از یوونتوس باشد، حتی بازیکنان با استعدادی نظیر پل پوگبا، کارلوس توس، پائولو دیبالا و خود پیرلو اما حالا یوونتوس شبیه به تیم‌های کوچکتر سری آ شده است و تمام کاری که بازیکنان باید انجام دهند این شده که توپ را به بازیکن مشهورشان بسپارند تا او در لیست گلزنان قرار بگیرد.

اتکای یوونتوس به کریستیانو رونالدو نگران‌کننده است. پیش از گل دیرهنگام فدریکو کیه‌زا در شکست دو بر یک مقابل پورتو در لیگ قهرمانان، هیچ بازیکن دیگری غیر از رونالدو از سال ۲۰۱۸ نتوانسته بود در مراحل حذفی لیگ قهرمانان برای یووه گل بزند.

یوونتوس زمانی خط میانی پرستاره‌ای با حضور پوگبا، پیرلو، کلودیو مارکیزیو و آرتورو ویدال داشت اما حالا می‌توان گفت که میلان، اینتر، آتالانتا و لاتزیو خط میانی قدرتمندتری نسبت به یوونتوس دارند. سلطه یوونتوس بر فوتبال ایتالیا رو به پایان است؛ دست‌کم در کوتاه‌مدت اما مشکلات آنها در این فصل چندان غافلگیرکننده نبوده است و نشانه‌های زوال را بیش از یک سال است که می‌توان در این تیم دید.

منبع: مارکا

گزارش
ژولین لوران

مسیر موناکو از امباپه تا شوامنی

نسل طلایی کوواچ

۱۰ بازی تا پایان فصل لیگ فرانسه مانده و خیلی اتفاقات ممکن است برای موناکو و مربی‌اش، نیکو کوواچ رخ دهد. این فصل می‌تواند در سه حالت برای این تیم تمام شود، قهرمانی، قرار گرفتن در میان سه تیم بالای جدول یا چهارمی و هیچ. هر رتبه‌ای که در جدول به دست آورند، این فصل برای‌شان موفقیت محسوب می‌شود. حتی چهارمی هم بهتر از آن چیزی است که در ابتدای فصل برای خود متصور بودند. آن موقع دوباره مربی عوض کرده بودند و بعد از اخراج روبرت مورنو، کوواچ را که بعد از اخراج از بایرن‌مونیخ بیکار بود، استخدام کردند. پل میچل را هم به عنوان مدیر ورزشی جذب کردند. چند سالی از قهرمانی سال ۲۰۱۷ با لئوناردو ژاردیم و نسل طلایی‌اش می‌گذشت و موناکو تقریباً هر چیزی را که ساخت، ویران کرد. آن فصل موناکو فوق‌العاده بود، ۹۵ امتیاز و ۸ امتیاز بالاتر از پاری‌سن‌ژرمن با ۳۰ پیروزی و ۱۰۷ گل زده. مهم‌تر از همه اینکه با استعدادهای پرورش یافته باشگاه به این موفقیت رسیدند، کیلیان امباپه، فابینیو، برناردو سیلوا، توماس لمار و بنژامین مندی. ژاردیم با قهرمانی فرانسه و رسیدن به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان شاهکار کرد اما همه ستاره‌های آن تیم استثنایی با قیمت‌های خوب فروخته شدند. باشگاه و مربی پرتغالی آماده چرخه جدید نبودند و سقوط، بی‌رحمانه و عمیق بود درست به اندازه آن خیزش ناگهانی و زیبا اما این حس وجود دارد که امسال یک نسل طلایی دیگر در حال شکل‌گیری است. قبل از شروع فصل جاری، هدف موناکو تنها بازسازی بود اما نتایج و پیشرفت تیم فراتر از انتظارات بود. کوواچ و شاگردانش با ۵۵ امتیاز چهارم هستند و به ترتیب با لیل، پاری‌سن‌ژرمن و لیون، هفت، پنج و چهار امتیاز فاصله دارند.

اینکه کوواچ درباره شانس قهرمانی تیمش حرف نمی‌زند، عاقلانه است چون بهتر است در این کورس قهرمانی غیرمنتظره و جذاب تیمی باشی که کمتر رویت حساب می‌کنند. نه تنها فشار روی تیم کم می‌شود بلکه راهی عاقلانه برای کنترل برنامه بازسازی به حساب می‌آید که پیشرفتی عالی داشته. پروژه جدید موناکو جدید و شکننده است. کوواچ، کادرش و میچل یک سال نیست که اینجا هستند اما همه چیز تغییر کرده. برای شروع، نظمی بود که مربی کروات ایجاد کرد. قوانین در هر صورت لازم‌الاجرا هستند؛ برنامه‌ها، گوشی‌ها، غذا، وزن، او تیمش را با دقتی نظامی اداره می‌کند، بازیکنان هم پذیرفته‌اند. قدیمی‌ها، سسک فابرگاس ۳۳ ساله، ویسام بن یدر ۳۰ ساله و استوان یووتیچ ۳۱ ساله از همه پیش هستند. کوین فولاند آلمانی که تابستان از بایرلورکوزن آمده و دقیقاً با فلسفه جدید منطبق است، خیلی خوب نظرات کوواچ را به زمین و رختکن منتقل می‌کند.

مربی انصاف و صداقت دارد، با بازیکنانش حرف می‌زند و خوب و بد کارشان را با دلیل می‌گوید. شفافیت و مسئولیت‌پذیری حاکم است. کوواچ بر خلاف ظاهرش شخصیت گرمی دارد در عین حال اگر راضی نباشد از داد زدن سر بازیکنان هراسی ندارد. او پرتوقع است چه در تمرین و چه در بازی. همه باید سخت کار کنند و تمرکز داشته باشند، همه باید همیشه پر از جسارت و تلاش باشند.

مربی مورد احترام بازیکنان است. فابرگاس نقش خودش به عنوان تعویضی طلایی را پذیرفته، بن یدر از تعویض خوشش نمی‌آید اما کاپیتان هم پذیرفته.

بزرگترین تفاوت اما در زمین است. کوواچ تنها فوتبال جسورانه را می‌خواهد و این در جلسات تمرین آشکار است. بازیکنان هرگز اینقدر کار نکرده بودند و ندویده بودند. او ساختار تاکتیکی دقیقی بنا کرده که مستلزم توجه زیاد در تمرین است. چینش تیم اخیراً تغییر کرده، از ۳-۴-۳ به ۵-۲-۳ و این یعنی بازیکنان انعطاف پذیری را تمرین کرده‌اند. کوواچ شایسته تحسین است به خاطر بازیکنان جوانی که رشد داده: سفیان دیوپ ۲۰ ساله، اورلین شوامنی ۲۱ ساله و یوسف فوفانا ۲۲ ساله همگی فوق‌العاده بوده‌اند. دیوپ هافبک هجومی سریع و خلاقی است. شوامنی به عنوان هافبک دفاعی وسط زمین آقایی می‌کند و باید در تیم منتخب فصل باشد. فوفانا هم نه به اندازه او اما برای موناکو خیلی مهم بوده. همه را باشگاه‌های بزرگ می‌خواهند؛ شوامنی را چلسی می‌خواهد و دو تای دیگر مورد توجه باشگاه‌های اسپانیایی، انگلیسی و آلمانی قرار دارند.

مرحله اول این پروژه بلندمدت کاملاً موفقیت‌آمیز بوده. رابطه میچل ۳۹ ساله که قبلاً رئیس استعدادیابی لایپزیگ بوده و کوواچ ۴۹ ساله عالی بوده. حتی در آذر که موناکو سه باخت متوالی داشت، وحشتی شکل نگرفت. باشگاه و مالک روسش، دیمیتری ریبولوولف می‌دانند بعد از چند فصل اخیر، بیشتر از همه چیز به ثبات نیاز دارند. کوواچ اشتباهاتی داشته مثل باخت ۴ بر یک اوایل فصل مقابل لیون اما اشتباهات دفاعی تیم به حداقل رسیده. در برد ۲ بر صفر دو هفته پیش در پارک دو پرنس که دبل مقابل قهرمان سابق را تکمیل کرد، مستحکم بودند. تا قبل از باخت چهارشنبه شب برابر استراسبورگ، در ۱۳ بازی‌شان در رقابت‌های مختلف ۱۱ برد و دو تساوی داشتند. اگرچه پاری‌سن‌ژرمن هنوز هم بخت اول قهرمانی به حساب می‌آید اما خیلی‌ها در فرانسه بر این باورند که موناکو در طول فصل تیم بهتری بوده. جنگ روانی شروع شده چون از موناکو می‌ترسند. فصل قبل نهم شدند و رقابت‌های اروپایی را از دست دادند که البته برای بازسازی کوواچ خوب شد. می‌دانند امسال پایان خیلی بهتری خواهند داشت اما تا روز آخر فصل هیچ چیز معلوم نیست.

منبع: ESPN

سوژه

انقلاب توخل در چلسی

چلسی می‌خواست فرانک لمپارد فرهنگ باشگاه را متحول کند اما این جانشین او است که دارد اوضاع را در استمفورد بریج برمی‌گرداند. پیروزی پنجشنبه در خانه لیورپول به این معناست که مردان توماس توخل زیر نظر او ۱۰ بازی انجام داده و نباخته‌اند. این مربی آلمانی اثرش را به خوبی گذاشته است.

فقط منچسترسیتی، صدرنشین مطلق لیگ برتر توانسته از او اخر ژانویه که توخل آمد، بیشتر از این تیم امتیاز به دست بیاورد. مسأله فقط این نیست که توخل در مدت زمانی بسیار کوتاه، توانسته ثبات را به چلسی بیاورد، بلکه آنها در ۱۰ بازی سخت فقط در دو مسابقه گل خورده‌اند. مربی سابق بوروسیا دورتموند و پاری سن ژرمن شروع آسانی در انگلیس نداشته و در این مدت مجبور بوده با اتلتیکو مادرید، لیورپول، منچستریونایتد و تاتنهام دیدار داشته باشد.

زمانی که لمپارد اخراج شد، حضور در جمع چهار تیم برتر و راهیابی به لیگ قهرمانان برای چلسی مأموریتی غیرممکن به نظر می‌رسید اما آنها با توخل توانسته‌اند در جدول بالا بیایند و حالا کاملاً بخت آن را دارند که سهمیه را بگیرند. منچستریونایتد و لسترسیتی دچار تزلزل شده‌اند و این اتفاق کاملاً محتمل است که چلسی پس از منچستر سیتی در رده دوم قرار بگیرد.

بزرگترین مشکل لمپارد در چلسی این بود که نمی‌توانست توازنی بین دفاع و حمله پیدا کند اما توخل این کار را در عرض تنها چند هفته انجام داده است. چلسی عملکردی کنترل شده دارد و توخل می‌تواند در تمامی مناطق زمین، بهترین عملکرد را از بازیکنانش بگیرد.

توخل توانسته چلسی را تبدیل به تیمی تکنیکی‌تر سازد و در بازی با لیورپول در آنفیلد هم آنها در زمان‌هایی طولانی حاکم میدان بودند. گزارش شده که روش‌ها و ایده‌های جدیدی در تمرینات چلسی آزمایش می‌شوند و این روش‌ها خود را در نحوه بازی چلسی به خوبی نشان داده‌اند.

البته باید گفت که چلسی با آوردن توخل ریسک کرده بود. این مربی ۴۷ ساله فصل گذشته پی‌اس‌جی را برای اولین بار در تاریخ به فینال لیگ قهرمانان رساند اما به دلیل اینکه با مقامات باشگاه در افتاده بود، او را از باشگاه پاریسی بیرون کردند. ماجرای او در بوروسیا دورتموند هم همین بود، جایی که توخل با مدیران باشگاه بر سر استراتژی نقل و انتقالات به مشکل برخورد.

استمفورد بریج در دوران ریاست رومن آبراموویچ تبدیل به محیطی دشوار برای مربیان شده است و آوردن مربی‌ای مانند توخل که مرتباً در باشگاه‌هایش تنش ایجاد کرده، گزینه ایمنی نبود اما به نظر می‌رسد که چلسی انتخاب درستی انجام داده است. اوضاع آنها در مدت زمان بسیار کوتاهی به شدت تغییر کرده است.

البته توخل باید برای برخی پرسش‌ها پاسخ پیدا کند. درست است که او از بازیکنانی که در اختیارش قرار داده‌اند عملکرد بهتری می‌گیرد اما چلسی می‌تواند از این هم بهتر شود. تیمو ورنر در هفته‌های اخیر، تا حدی اعتماد به نفس خود را پیدا کرده است اما این مهاجم آلمانی هنوز سایه‌ای از بازیکنی است که در فصل گذشته بوندس‌لیگا، توانست در ۳۴ بازی ۲۸ گل به ثمر برساند.

کای هاورتز بازیکن دیگری است که می‌تواند در کلاس جهانی باشد. او قادر است عملکرد بسیار بهتری داشته باشد و البته عملکرد او در زمان حضور توخل بهتر شده است. به این ترتیب به نظر می‌رسد که او دارد شتاب لازم را می‌گیرد. استمفورد بریج جایی است که موفقیت در کوتاه‌مدت را از مربیان می‌خواهد و این کاری است که توخل انجام داده است. حالا تصور کنید که او در بلندمدت به چه دستاوردهایی می‌تواند برسد.

منبع: فوربز